

denne Ret til Ekspropriation. Der vil forhaabentlig ikke i særlig Grad blive Brug for den, men netop dens Givelse vil i høj Grad anspre de store Jordbesiddere til at stille Jord til Raadighed, saaledes at den Jordhunger, der findes rundt om i Landet, kan tilfredsstilles. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det kommende Udvalg.

E. Rasmussen: Det er ikke længe siden, vi sidst behandlede dette Lovforslag. Det blev den Gang sagt, at der ikke var Brug for en saadan Lovgivning. Dette blev hævdet baade af Venstre og det konservative Folkeparti. Venstre brød dog med sit Princip, idet det gik med til at ekspropriere Jord til Havelodder og Byggegrunde, til stor Forargelse for det konservative Folkeparti, der sagde, at naar man giver den lille Finger o. s. v. Venstre brød den Gang sit Princip paa et enkelt Punkt, men det lader efter den ærede Ordførers (Brorsen) Udtalelser ikke til, at Venstre er blevet overbevist om, at der yderligere er Brug for Ekspropriation. Jeg troede dog, at den Udvikling, der er foregaaet siden da, vilde have overbevist ham om, at hans Paastand ikke var rigtig.

Det er nemlig ikke for stærkt et Ord, Statsministeren brugte, da han talte om Jordhunger. Det, at der kun er ca. 1 200 Ansøgere til de 3 000 Tdr. Land, siger slet ikke noget om, at der ikke er mange flere, der ønsker Jord; men naar Folk vidste, at der ikke blev udstykket noget i Nærheden af, hvor de boede, har de blot ikke søgt. I de Sogne, hvor Præstegaardsjorder blev udstykket, har kun en Del af dem der har søgt, faaet Jord. Hver Gang vi har udstykket, er der kommet Folk, der har sagt: Det var Skade, at jeg ikke søgte i rette Tid, thi saa havde jeg maaske faaet. Vi har som Regel kunnet berolige dem med, at der var 5 Gange saa mange Ansøgere som der var Jord, den paagældende vilde neppe have faaet noget alligevel. Der vilde sikkert være kommet mange flere Ansøgere frem, hvis der var mere Jord til Raadighed. Og hvad angaar de 20 000 Tdr. Land, der kommer næste Aar, gaar de 12 000 til Ansøgere, der ikke har faaet Jord i Aar. Selv om der kommer nok saa meget Jord frem, skal det nok vise sig, at der er mange flere Ansøgere, end man kan imødekomme.

Jeg havde derfor ventet, at Venstre nu vilde have indrømmet Nødvendigheden af at faa indført Ekspropriationsbestem-

melserne. Naar en saadan Bestemmelse først var gennemført, er jeg vis paa, at der ikke vilde blive ret meget Brug for den. Men særlig med Hensyn til Priserne vilde den betyde meget. Det ærede Medlem har nemlig ganske sikkert Ret i, at der kan faas Jord nok, der vil altid være Jord nok, naar man blot vil betale 2—3 000 Kr. pr. Td. Land. Men tror det ærede Medlem, at de Folk, der køber til en saadan Pris, senere kan klare sig paa disse Husmandsbrug? Og naar Folk erhverver Jord efter Ekspropriationsbestemmelsen, kommer de jo ind under de samme Betingelser som ved Overtagelse af Jord i offentligt Eje. Staten kan hjælpe dem med Byggelaan. Ogsaa af den Grund bliver de paagældende langt bedre stillede end de, der skal købe i det frie Marked. Det var nemlig Meningen, at den Jord, der saaledes blev erhvervet ved Ekspropriation, skulde falde ind under de selv samme Betingelser, som den, der har været i offentligt Eje.

Med Hensyn til det konservative Folkepartis Stilling maa jeg sige, at man skulde tro, at det ærede Medlem, der sidste Gang var Ordfører for det konservative Folkeparti (Ulrich), har maattet føle sig meget ilde berørt ved at have taget saadan fejl med Hensyn til disse Jordlove, som han gjorde. Han har holdt mange Møder ude i Landet og sagt om disse Jordlove, at de er af en saadan Beskaffenhed, at de næsten ikke kunde bruges, saa han har antagelig maattet føle sig noget ilde berørt ved den store Mængde af Ansøgninger, som er strømmet ind fra Folk, som gerne vil have fat i denne Jord. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti siger, at naar der er saa stor Trang til Jord, naar der er saa mange, der søger, saa maa det være, fordi Jordlovene bliver administreret paa anden Maade, end Forudsætningen var ved deres Givelse. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Jordlovene bliver just administreret paa den Maade, det var Meningen, at de skulde administreres, og der vil sikkert, som jeg sagde før, komme mange flere Ansøgninger om Jordlodder, naar det bliver bekendt, at Jordlovene er saa gode, som de er. For Øjeblikket er der vel mange, der mener, at de ikke er gode — det vil i hvert Tilfælde være Tilfældet med dem, som kun har hørt, hvad der er blevet udtalt af det konservative Partis Taler ude omkring; men efterhaanden vil man faa den rigtige Forstaelse af, at Jordlovene er langt